

395. ŠKODA

746.

Sr. č. 290 [564]

Pa-se šo-haj ko - ně na ze - le - nej lú - ce, na ze - le - nej o - ta - vě; da - la mu dce - re - čka
pa - ví - ho pe - re - čka za klo - bú - ček na hla - vě.

Pase šohaj koně
na zelenej lúce,
na zelenej otavě;
dala mu dcerečka
paviho perečka
za klobúček na hlavě.

Ach, škoda, přeškoda
paviho pérečka,
že sem já ho polámal;
ale je škodnější
mojej najmilejší,
že sem já ju oklamal.

396. DĚVA S PÁVEM

747.

Od Bystřice pod Host., p. D. Sloboda. Erb. I. 38. Čel. I. 32. Zp. I. 322

Pá - sla ha - na - čka pá - va me - zi ho - ra - mi sa - ma; a při - je - li k ní pá - ni: Po - jeď, hana - čko, s ná - mi.

Pásla hanačka páva
mezi horami sama;
a přijeli k ní páni:
Pojeď, hanačko, s námi.

Jak bych já s vámi jela,
kam bych já páva děla?
»Pusť páva dolů vodú,
pojeď s námi do Brodu.«*)

Jeďte vy s Pánem Bohem,
já tu ostanu s pávem.
Nedám se já podvésti
tej vašej láskavosti.

*) *Jiný dálejšek:*

A jeli přes hájíček,
sedli si na trávníček;
děvenka ukonalá
na travníčku zaspala.

Tak sa jí sníček sníval,
že jí slavíček zpíval.
Ona sa probudila,
žádného neviděla.

A vy, panenky, vdovy,
ze mňa si příklad berte,
falešným šohajíčkům
víry nepřidávajte.

397. BITÍ PRO LÁSKU

748.

Z Březové

Ple - lo dě - vče, ple - lo len, dva zá - ho - ny ce - lý den, dva zá - ho - ny ce - lý den.

Plelo děvča, plelo len,
[: dva záhony celý den. :]

Jak sa za kraj doplelo,
na synečka volalo:

Pod, synečku, pod ke mně,

já ti povím, co je mně.

Ai, bolí mia hlavička,
pobila mia matička.

Prečo že ta pobila?
Keď som teba lúbila.

Nech mia pre Ťa nebijú,
možeš chodiť za jinú.

Já za jinú nepůjdu,
radši sa dám na vojnu.